

Grzegorz Domański, Sylwia Wuszkán

Krzyków, pow. Namysłów

Informator Archeologiczny : badania 2, 179-180

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ków żuźla. W sondażu zachodnim odkryto również warstwę kulturową o grubości 15-17 cm, zawierającą bogaty materiał ceramiczny. Pod warstwą kulturową, na powierzchni calca, odkryto zarys jamy. W miejscu tym poszerzono wykop do wymiarów 3x5,5 m, odkrywając część następnej jamy. Pierwsza jama, nieregularnego kształtu zbliżona do owalu o średnicach 2,5 x 4,9 m i głęb. do 50 cm, zawierała w ciemnopopielatym wypełnisku dużą ilość ułamków polepy z odciskami belek, ułamki żuźla i bogaty materiał ceramiczny. Druga jama sięgająca do głęb. 60 cm, wyeksplorowana częściowo, w dolnej części wypełniona miałem z węgla drzewnych, zawierała jedynie kilka drobnych ułamków ceramiki. Wśród odkrytej ceramiki znajdują się fragmenty dużych naczyń zasobowych z wyłożonym na sewnątrz szerokim kołnierzem, znaczny procent stanowią ułamki tzw. ceramiki siwej. Na podstawie wstępnej analizy materiału można datować odkryty fragment osady na IV wiek.

KRZYKÓW, pow. Namysłów

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu.

Badania prowadził dr Grzegorz Domański przy współudziale mgr Sylwii Wuszkán. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko, odkryte w czasie badań powierzchniowych, znajduje się na polach PGR Krzyków, położone na łagodnym zboczu doliny Widawy w odległości 100-150 m od jej koryta, w rozwidleniu dróg ze Smogorzowa do Objazdy z Krzykowa. Stwierdzono na powierzchni pola skupiska ceramiki, polepy i węgla drzewnych wyoranych z o-

bięktów nieruchomych. Wobec poważnego zagrożenia osady przez stosowanie głębokiej orki przeprowadzono natychmiast wstępne badania rozpoznawczo - ratownicze w dniach od 10.-19.VI 1968 roku.

Wykop o powierzchni 17 m² usytuowano w miejscu najbardziej zagrożonym w w. hodniej części stanowiska, gdzie zarówno na powierzchni jak i w warstwie ornej odkryto dużą ilość materiału ceramicznego i polepy, co wskazywało na silne uszkodzenie znajdującego się pod warstwą orną obiektu. Na poziomie calca odkryto ślad bliżej nieokreślonej jamy w postaci płytkiego nieregularnego zagłębienia, zalegającego do głęb. 10 cm. Ciemnopopielate, partiami czarne, wypełnisko tej jamy w części środkowej zawierało skupisko dużych ułamków polepy, być może ślad po palenisku, na co wskazywałyby znalezione w pobliżu drobne węgle drzewne.

Odkryty zarówno na powierzchni osady, w warstwie ornej oraz w jamie jednorodny materiał wyłącznie ceramiczny składający się w blisko połowie z ceramiki tzw. siwej pozwala wstępnie datować tę osadę w przybliżeniu na IV wiek n.e.

Stopień zagrożenia stanowiska wskazuje na konieczność przeprowadzenia tu w jak najbliższym czasie badań wykopaliskowych w szerszym zasięgu.

KSIĄZEK, pow. Kłodzko

patrz okres halszacki

LESKO - stadion sportowy

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadziły mgr mgr Anna Szałapata /autorka sprawozdania/ i Maria Zielińska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Drugi sezon badań. Osada z